

Oplysninger, der ønskes, vil blive givet af Ministeren og ogsaa vil blive givet hurtigt.

Derefter fremsatte den højtærede Minister en Bemærkning om, at jeg skulde ønske et Raad til Forhandling om Løn-nedsættelser. Jeg gaar ud fra, at denne Bemærkning maa tage Sigte paa noget ganske andet, maa tage Sigte paa, at jeg har fremsat den Tanke, at det dog vel var værd at overveje, om ikke de Muligheder, der rundt om i de forskellige Bedrifter, Fag og Virksomheder er til Stede for, at Arbejdere og Arbejdsgivere kan finde hinanden med Hensyn til hver for sig at yde, hvad de kan, for at holde Arbejdet i Gang, kunde blive fuldt udnyttet. Det er en Tankegang, som dog ikke paa nogen Maade kan være den højtærede Minister fremmed. Som jeg sagde i Gaar, har Ministeren selv udtalt ved Lovforslagets Forelæggelse, at han meget vel kan finde, at der kan være Enkelttilfælde, hvor Forhandling om Forholdene, om konkrete Stykker Arbejde, om visse Fabrikationer særdeles vel kan føre til Aftaler om Ændring i de Arbejds-betingelser, der normalt har været gæl-dende. Ministeren er altsaa inde paa Tankegangen, men den Tanke, at et Or-gan for Samfundet skulde kunne være for-midlende paa dette Omraade, kan heller ikke være fremmed for Ministeren, idet denne Tankegang havde Ministerens Til-slutning i Fjor, den Gang Lovforslaget om Kriseværn blev gennemført her i Folke-tinget. Det havde Ministerens Tilslutning, at der i Bemærkningerne til Betænkningen blev udtalt af de socialdemokratiske og de radikale Udvalgsmedlemmer, at det forudsattes, at det Udvalg, som skulde ad-ministrere denne Ordning, „i alle Tilfælde, hvor Ønske om Tilskud foreligger, skaffer oplyst, om der af de paagældende Virk-somheders Ledere, Arbejdere og andre ved Arbejdet beskæftigede gøres saadanne Ind-rømmelser med Hensyn til Lønninger, Tan-tiømer og lignende, som Udvalget maa anse for fornødent, og Udvalget skal, hvor Forholdene taler derfor, gøre saadanne Indrømmelser til Betingelse for Ydelse af Tilskud i Henhold til denne Lov.“ Efter at den højtærede Minister i Fjor har givet denne Bemærkning sin Tilslutning, maa jeg mene, at de Bemærkninger, jeg i den Henseende fremsatte i Gaar, er i nøje Kontakt med Ministerens Standpunkt i Fjor.

Jeg kan heller ikke tro, at den højtærede Minister kan have noget at indvende mod de Bemærkninger, jeg gjorde om det

Raad, han foreslaar nedsat, naar jeg sagde, at det maatte være en Betingelse for Til-slutning til hele Tanken om Tilskud eller Laan, at Rigsdagens Kontrol i enhver Henseende blev opretholdt. Dette Krav blev imødekommet i Fjor, og jeg kan ikke tro, at Ministeren ikke ogsaa vil imøde-komme det i Aar; jeg ser ikke, at der kan være nogen fornøffig Mening i at mod-sætte sig det.

Jeg skal endnu til Slutning blot sige et Par Ord i Anledning af enkelte Bemærk-ninger fra den højtærede Minister, som jeg maa sige, jeg ikke var i Stand til at forstaa. Den højtærede Minister sagde, at der i Forbindelse med Spørgsmaalet om Eksport-kredit overhovedet ikke var Tale om Til-vebringelse af Kapital. Jeg maa sige, at det begriber jeg ikke. Det, der er Tale om, er, at der skal ydes en Garanti af Staten for Optagelse af Eksportkreditlaan, og der staar i selve det Lovforslag, den højtærede Mini-ster har forelagt, at Ministeren „er bemyn-diget til . . . at bistaa de laansøgende Virksomheder med Hensyn til Tilveje-bringelsen af den nødvendige Kapital“. I denne Forbindelse begriber jeg da slet ikke den Udtalelse af Ministeren. Ligeledes be-griber jeg det ikke, naar Ministeren sagde, at naar vi fra vor Side krævede Fragtned-sættelse, var det Udtryk for, at vi ogsaa vilde stille et stort Beløb til Raadighed uden Undersøgelse paa samme Maade som Ministeriet med det store 15 Mill. Kr.s Tilskud. Jeg begriber ikke denne Bemærk-ning. Det, der i den Henseende foreligger, er Spørgsmaalet om den Betaling, Bor-gerne skal yde for en vis Vare eller Tjeneste-ydelse, om det, der betales, ikke er ud over alt, hvad der ellers betales, ud over hele det Niveau, det økonomiske Liv i Øje-blikket hviler paa. Jeg kan ikke andet end sige, at jeg gerne saa indtrængende, jeg kan, vil anmode den højtærede Minister om ikke stadig at bagatellisere Spørgs-maalet om Fragternes Nedsættelse, for jeg er fuldstændig overbevist om, at et saadant Synspunkt ikke kan opretholdes.

Den højtærede Minister omtalte der-næst, at jeg skulde have talt om Optagelse af Statslaan og i Forbindelse dermed skulde have talt om Landmandsbanken. Det maa vist være en Fortalelse af den højtærede Minister; jeg er mig ikke bevidst, at noget saadant er sket. For Resten vil jeg sige, at hvis Staten skal betale sin Skyld i Land-mandsbanksagen, begriber jeg ikke, hvor-ledes det skal gøres uden ved Optagelse af et Statslaan; jeg tror ikke, at selv de,